

CAT

BUT

SELL

HONG

LỜI VÀO THI TẬP

Giữa mùa đông giá lạnh, nhìn lên bầu trời bao la, sương mù bay bay, nhìn lại thân phận của cát bụi phù du, tôi chợt nhận ra sự hùng vĩ của càn khôn vũ trụ vẫn phải bắt nguồn từ hạt bụi cát nhỏ nhoi.

Dòng đời vô thường đang tiếp tục nổi trôi, nghiền nát những cung vàng điện ngọc, lầu các đền đài hay những kỳ hoa dị thảo. Những cơn ‘mưa gió’ thị-phi, ngã-nhân, bỉ-thử đang lôi cuốn con người vào dòng chảy tranh chấp đảo điên. Những trận ‘lụt lội’ bồi nhọ bịa đặt phỉ báng đang lũ lượt đổ về. Những đợt ‘khô hạn’ tình người thấu tận tâm can đang giáng xuống trần gian, làm cho cỏ cây khó thở, hoa lá khô cằn và con người vất vả lung lao mỗi mạt. Tất cả tưởng như đang nhận chìm nhân thế trong cuộc dâu bể mịt mù, trầm thống điêu linh. Nhưng, những cuồng phong bão tố kinh hoàng kia, những tai ương khốc liệt nọ cũng không thể ngăn chặn được một đóa sen hồng hé nụ, một hạt bụi cát long lanh hiển dăng nhân thế!

Những vần thơ trong thi tập này là một chút lắng đọng tâm hồn nhẹ rung thành âm điệu yêu thương chân thật. Trong đó, hiển nhiên sẽ có cung bậc nụ cười và tâm thức hùng lực dựng xây cuộc đời. Hy vọng, tất cả sẽ là hạnh phúc tình người, là chân tình khiết tịnh như từng hơi thở!

Xin cứ cất bước đến tận mây trắng bạt ngàn, phồn hoa đô thị, thôn dã hoang tàn để thấy cát bụi vẫn an bình, để nghe bao nỗi chơi vui của cuộc đời xốt xa rơi rụng!

Xin hãy thương yêu và trân kính nhau hơn, như hạt cát hiện hữu trong tòa lâu đài lộng lẫy cao sang hay những túp lều nhỏ bé xinh xắn đầy ắp hạnh phúc yêu thương!

Xin hãy giữ lòng lắng sâu vô nhiễm như đóa sen hồng thơm ngát giữa bùn nhơ nước đục, nhưng mãi sạch trong, khiết tịnh tỏa ngát hương thơm!

Phải chăng, đóa sen hồng chính là chân tâm thanh tịnh của mỗi sinh linh trong tứ sinh lục đạo?

Phải chăng, cát bụi long lanh là Ta bà diễm thế thông dong như nước chảy mây trôi?

Nhận được điều này, xin kính mời tất cả đến đây thưởng thức hương vị thiêng liêng ngọt ngào đang lan tỏa đến từng góc biển chân trời. Mọi ưu não muộn phiền bỗng nhiên trở thành những hạt sương chiếu sáng, trần gian đổ nát trở thành hạnh lạc an vui!

Thấy, biết rõ ràng trong cát bụi có sen hồng, trong sen hồng có cát bụi, giữa mùa đông giá lạnh có hơi ấm tình nồng, giữa ngút ngàn sương khói có thanh tịnh tuyệt đối nội tâm là hiểu được chân lý bất di bất dịch của mọi sự vật hiện tượng!

Sáng nay, nhìn những đóa sen trong hồ đang soi lại chính mình, bùn đen tăm tối không bám víu chân linh. Tôi bỗng hiểu ra, nơi cõi Ta bà ứ trọc, nếu chẳng vướng kẹt vào âm thanh sắc tướng, thì ngại gì không thấu thị được vạn pháp duyên sinh!

Xin cứ lãng du trên trùng dương bụi cát, cúi đầu lạy tạ dâu
biển vô thường, tri ân tất cả bằng tình thương không vọng cầu
dính mắc và hòa nhập vào cuộc lữ phiêu linh cho trọn kiếp
con người!

Thật vi diệu thay, ôi cao quý thay!!!

Úc Châu-Mùa Báo Hiếu Đình Dậu-2017
T.K.Thiện Hữu

MÙI PHƯƠNG HƠI THỞ

Bước qua bến bờ hoang vắng
Lắng nghe những tiếng nhiệm màu
Trên đầu nay hai thứ tóc
Cuộc đời tợ giấc chiêm bao!

Có chòm sao Hôm lấp lánh
Giống như diệp tánh Ta bà
Chân tình thiết tha thánh hạnh
Cõi lòng sáng mãi tâm hoa!

Nước trong giao hòa trời đất
Long lanh phảng phất đậm đà
Thiên tình chứa nhiều cung bậc
Ngọt ngào chân thật bao la!

Gió mây thêu màu vũ trụ
Càn khôn chám dứt sương mù
Cõi lòng tịnh thanh bao phủ
Lời kinh vang mãi thiên thu!

Lắng nghe mùi phương hơi thở
Chân như vẫn ở nơi này
Tiếng ai dường như nhắc nhở
Ô kìa rạng rỡ Như Lai!!!

ÁNH NGUYÊN SIÊU

Tâm vắng lặng nhẹ nhàng hôn chiếc lá
Lượm phân dơ làm trâm ngát uơm mình
Trần sa huyền vẫn nguyên trinh mới lạ
Tâm định thiền thông thả cõi vô sinh!

Ta cứ bước trên con đường sỏi đá
Mỗi nghĩa nhân đem tri tạ cuộc đời
Lời chân thật là hương hoa dịu vợi
Cát bụi này ôi đẹp quá em ơi!

Xin cứ dạo vào mọi miền Linh chiếu
Dẫu trăm năm vẫn còn đó bao điều
Nhiều hơn hết là thương yêu thượng diệu
Đất trời này mãi mãi ánh nguyên siêu!!!

CÕI VÔ BIÊN NÀY

Trong cõi vô biên này
Hương đời lấp lánh bay
Dòng chân tâm còn đó
Như gió thoảng trong mây!

Trong cõi vô biên này
Mê lầm tỉnh cơn say
Chỉ một lần vấp ngã
Là đậm nét trần ai!

Tay nhặt hoa trên đất
Dâng cúng nghìn chúng sinh
Bao nào phiền chất ngất
Thành tiếng gọi màu linh!

Trong cõi vô biên này
Chân tình thấm tim tôi
Luân hồi thôi đừng nghĩ
Ngừng bao cuộc nổi trôi!

Trong cõi vô biên này
Đi hết cuộc trần ai
Sen hồng như nở nụ
Trao tặng người hôm nay!!!

LÓNG LÁNH THIÊN THU

Cành dương liễu vẫn còn đầu đó
Bóng người xưa nay đã xum vầy
Trong tấm tối chân tình tỏ rõ
Hết thặng trầm ánh sáng từ đây!

Rồi giông bão đẩy cành hoa xứ
Bến giác ơi ca khúc khai hoàn
Nghìn tâm thức chứa chan Điều Ngự
Lá hoa vàng vô lượng bình an!

Bàn chân bước dẫm lên sỏi đá
Mỗi bước đi hiện dáng thiên thân
Ngàn gian khó hiểm nguy bái tạ
Đóa chân thường cất tiếng tâm ca!

Đàn lưu thủy quyện hòa trong gió
Khúc hành vân reo rắc trong ngàn
Miền xanh thắm có hoa vụn thộ
Nở như là ứng hiện phân thân!

Ngàn tâm ấy che đầy vũ trụ
Ánh trắng khuya xóa sạch sương mù
Một giọt nước chứa đầy diệu hữu
Giữa đất trời lóng lánh thiên thu!!!

CÁT VÀNG RA BÔNG

Trăng soi vào khóm trúc
Mây xanh thoáng bạt ngàn
Cõi trần gian diêm phúc
Sáng rực tờ Kim cương!

Ta đi vào hoang vắng
Tâm thể vẫn trường tồn
Tịch nhiên nhìn tia nắng
Lặng lặng tiếng không môn!

Trong ánh ban mai
Bỗng tâm ta thấy một hai lá vàng
Trong cõi thênh thang
Vẫn nghe tiếng của bình an vọng về!

Nơi chốn đam mê
Sao ta vẫn thấy tình quê đậm đà
Đây tiếng Ma-ha
Thêm khuya bóng nguyệt lụa là bay bay!

Cứ đi năm dài tháng rộng
Sắc không vẫn đẹp trần hồng
Gieo hạt từ tâm siêu phóng
Cát vàng nay đã ra bông!!!

NHỮNG ĐÓA HOA BỒ TÁT

Lắng nghe chuông giải thoát
Lòng phiêu lãng nhẹ nhàng
Cứ an bình tĩnh tọa
Ngồi giữa trời thênh thang!

Khói lam chiều phủ kín
Đẹp mãi một đường về
Chút sương mù thanh tịnh
Thành tiếng nhạc Tào-khê!

Thế gian dù thay đổi
Hừng đông vẫn nụ hồng
Những ưu phiền hấp hối
Trên núi đồi chân không!

Đóa Ưu đàm chớm nở
Giờ đã điếm thượng thừa
Cõi chân tâm muôn thuở
Giờ trở lại như xưa!

Sáng soi trăng Bát nhã
Lời kinh thấu Ta bà
Những đóa hoa Bồ tát
Mang hạnh lạc bao la!!!

TỪ THUỞ NGUYÊN SINH

Phải quấy rúng rơi theo gió
Thị-phi về với vô thường
Đêm nay hơi sương lạnh ngắt
Vẫn còn cung bậc yêu thương!

Xôn xao đến ngày vắng vẻ
Long lanh nhè nhẹ tuyết vời
Cúi xin hướng về đất Mẹ
Nghe từng hơi thở rong chơi!

Trong tận đáy lòng sâu thẳm
Trao nhau từ cõi không cùng
Bóng tối hãi hùng say đắm
Tiếng đàn vang giữa không trung!

Bao cõi thương yêu rộng mở
Cỏ cây cát bụi tung mình
Có tiếng chim muông đang thở
Vui đùa từ thuở nguyên sinh!

Lá xanh ngấm nhìn mây trắng
Hoa vàng nở nụ tâm hồng
Khóm trúc đen huyền ban tặng
Đón chào thâm lặng hư không!!!

TA LÀ AI

Một lẽ sống cho tâm hồn khắc khoải
Một niềm tin soi rọi ánh sương mờ
Ta không làm thơ
Ta chỉ thả thả đợi chờ
Bỏ cô đơn và lòng tuyệt vọng
Mặt trời đang nun nóng
Muội phương ứ đọng nơi đây
Bên bờ kia đám mây
Bên bờ này dĩ vãng
Dòng đời cứ xao lãng mông lung!

Ôi trần gian, màn đen tối hãi hùng
Đang ngậy ngát nuốt dần không trung vô tận
Xóa tan thù hận
Sáng lạng khúc khải hoàn
Người đời sau thên thang cất bước
Khúc đặng trình phía trước thông dong
Lửa tham sân cạnh cánh bên lòng
Nhuộm màu sắc bênh bồng hư ảnh
Mơ rằng em yên ngồi bên cạnh
Xiết chặt tay nhau...cho vỡ lạnh hoang sơ!

Ta không làm thơ
Không là kẻ thờ ơ bản tiện
Trước đảo điên hơn thua đen trắng
Ta bước ngoài hoang vắng lần đi
Mặt đất phẳng lì
Không gian hiu quạnh
Nước mắt chảy vào đêm lạnh thiên thu
Ta phá vỡ ngục tù
Ta xây thành Cự lạc
Xem thị phi như nốt nhạc bèo trôi!

Thế nhân ơi
Đời không đơn côi
Tình không gian dối
Hồn không trôi nổi
Bước chân đi không buốt giá tâm can
Hương tâm thành ta lạy tạ trần gian
Và các cõi thiên đàng, địa ngục
Cánh buồm trôi hun hút đến thái lai
Trong ngoài khói hương bay
Đến liên đài rồi lòng mới biết: Ta là ai!!!

VÌ SAO CÓ ĐỨC PHẬT?

Vì sao có đức Phật

Vì trời lạnh lẽo mà người không áo mặc

Và nhân gian thiếu bát cơm ngon!

Vì sao có đức Phật

Vì nước tình thương đến lúc cạn cùng

Và cỏ cây hoa màu đã biến thành sỏi đá!

Vì sao có đức Phật

Vì tham-sân-si đốt cháy núi đồi tôn trọng

Và não phiền ô nhiễm khuấy động trái trình nguyên!

Vì sao có đức Phật

Vì thế giới âm nhạc không còn cung bậc

Và ngọn gió bao dung đã ngừng rung động!

Vì sao có đức Phật

Vì trái đất thú tha đang chai cứng hằng ngày

Và không khí độ lượng vẫn vương mùi tục lụy!

Con xin chấp tay thỉnh cầu hằng sa chư Phật

Xuất hiện nơi đời ban diệu mật yêu thương!!!

BAN TRAO

Đây những ân tình bay bổng
Qua rồi tháng rộng năm dài
Ánh lửa tham-sân bi thống
Trở thành muôn cánh chim bay!

Trong tận đáy lòng sâu thẳm
Con tim thao thức đại đồng
Trong chốn núi đồi bụi rậm
Hương trầm thanh thoát thông dong!

Lá khô thấm mùi tan tác
Nghìn năm hé nụ một lần
Bao cánh hoa tâm rạn vỡ
Đợi chờ sương gió phân thân!

Một vản thơ trên núi tuyết
Lạnh lùng nở đóa sen hồng
Hùng đông sắc-không diễm tuyệt
Bềnh bồng thi thiết mênh mông!

Một thoáng chân-không diệu-hữu
Dương trần nhẩn nhủ hôm nào
Suối nguồn từ xưa tuôn chảy
Ngọt ngào thường-tại ban trao!!!

NGẮM ÁNG TRĂNG RẪM

Phổ nhạc: Phạm Cao Tùng – CD Khúc Ca An Bình 2011

Đêm nằm nhìn ánh trăng rơi
Cho em xin hỏi à ơi, chị Hằng
Dòng lệ tuôn muôn ngàn tức giận
Lửa tham sân cháy tận trời xanh
Tháng ngày phút chốc qua nhanh
Tử sanh rồi cũng tan tành có-không
Sắc thân giả tạm phiêu bồng
Chân như tự tánh ngoài vòng phân hai!
Tận cùng thái lai
Mịt mù khổ ải
Lời vàng Phật dạy
Dịu mát trần ai!
Đừng kêu la than oán
Đừng chán nản cuộc đời
Bồ đề trong thiền nào
Vào chợ bước rong chơi
Chị Hằng có thấy ta không
Trăng rằm rực sáng đại đồng nhất như!!!

GẬM NHẮM THƯƠNG ĐAU

Ánh nền lung linh huyền ảo
Hương thơm lan tận chân trời
Khắp nơi khải đàn thổi sáo
Một mình tiếp bước vui chơi!

Trót mang thân người một kiếp
Quê xưa biển biệt chưa về
Cứ đi gieo thêm thiện nghiệp
Đến ngày tỏa ánh pha lê!

Lãng du trải qua năm tháng
Thênh thang đến đỉnh trang đài
Khứ-lai, sắc-không là bạn
Tận cùng bản tánh Như Lai!

Giọt sương sớm mai còn đọng
Mênh mông diệu thể chân thường
Cỏ hoa soi hình thấy bóng
Mộng đời một chút yêu thương!

Trước sân tuyết vời hoa giấy
Xanh vàng trắng đỏ khác màu
Mới hay cuộc đời là vậy
Đọa đày gậm nhấm thương đau!!!

VẤN MỘT TÂM NÀY

Đi trong gió phiêu bồng băng lãng
Khổ hay vui chói rạng tim hồng
Không sắc tướng trở thành công áng
Ánh trắng rằm hóa vạn chân không!

Hoa và bướm dịu dàng cất bước
Cõi thương yêu xuôi ngược chẳng còn
Cơn mộng mị long lanh phiền trước
Đẻ bại-thành du hý trên non!

Ta đi giữa phương trời vô định
Ném khổ-vui xuống cuộc trần hồng
Không cay đắng cõi lòng thức tỉnh
Đất trời nào cũng nhánh hư không!

Trong suối mát cam tuyền dịu vợi
Chảy thì thâm khi mới lọt lòng
Không nắng cháy nụ cười phơi phới
Hạt lệ nào cũng tới thông dong!

Trăm năm nữa cõi lòng nguyên vẹn
Nghìn kiếp sau vẫn một tâm này
Đâu có khác đêm ngày nhật nguyệt
Cát bụi này ứng hiện ngay đây!!!

HÔN CÕI CHÂN KHÔNG

Bước bước lòng em cứ bước
Ra vào trong chốn thiên lao
Bước bước dòng đời xuôi ngược
Vẫn đầy như ánh trăng sao!

Buổi chiều tình dâng vô thể
Long lanh tĩnh tại tâm này
Nhánh cây phủ đầy dương thế
Ngọt ngào mật ngọt Tào Khê!

Em quỳ hôn lên cát bụi
Tuyệt vời những đóa chân thường
Em quỳ nâng niu sỏi đá
Ôi sao dào dạt yêu thương
Em quỳ hôn lên thành trụ
Phủ đầy bóng của thiên lương!!!

ĐỂ LẠI

Trăng thao thức đợi tháng ngày tao ngộ
Phúc ly tan man mác hạt sương mù
Mưa thấm lạnh lá vi vu trước gió
Có ngại gì sống với ánh thiên thu!

Ta để lại những đau buồn vạn kỷ
Nhớ làm chi chuyện mưa nắng dãi dầu
Câu sinh tử nguyện khắc ghi tâm ý
Kiếp làm người phải chấp nhận thương đau!

Ta để lại nghìn phút giây băng giá
Mỗi đơn côi lạy tạ những thăng trầm
Nhưng gấm cũng thành cỏ hoa lúa mạ
Ánh trăng gầy sáng mãi cả trăm năm!

Ta để lại bao tháng ngày rong ruổi
Chấp tay sen mở cửa những con đường
Bao tội lỗi nhìn hờn căm chết đuối
Lá hoa này hé nở vạn yêu thương!

Ta để lại những sắc-không tan hợp
Cho thiên thu một nhân dáng ngọc ngà
Và giọt nước long lanh câu Bát-nhã
Cả núi rừng vang mãi tiếng tâm ca!!!

TIẾNG NGUYỆN CẦU

Giữa đất trời lồng lộng
Tiếng yêu thương tuyệt vời
Giữa núi đồi thâm lặng
Trắng sáng đẹp muôn nơi!

Gió mây dù đời đời
Tình thiêng liêng đại đồng
Giữa cuộc đời tăm tối
Hoa trí huệ đơm bông!

Lợi danh như ảo mộng
Quyền thế chút đoạ đày
An vui ngay kiếp sống
Tự tại áng mây bay!

Tiếng kinh cầu mầu nhiệm
Vang vọng giữa cuộc đời
Sáng ngời đường thánh thiện
Những hư huyền chơi vơi!

Nếu mai về cát bụi
Còn đây tiếng nguyện cầu
Nghìn năm sau vẫn giữ
Những ân tình khắc sâu!!!

CHẰNG SỢ NẮNG MƯA

Bao đau đớn buồn vui thống thiết
Điểm tô thêm điểm tuyết trắng trâm
Lòng cao thượng xóa mờ nhật nguyệt
Tiếng chân tình đập cõi trăm năm!

Thương hay ghét trở thành máu lửa
Chiếc lá khô từ thừa giao mùa
Cầu danh lợi bao người mong đợi
Máy thông dong nghiền nát hơn thua!

Trong nháy mắt từ bi như biển
Cõi thiêng liêng đượm ngát hương thiền
Nguồn an lạc ban trao nhu nhuyễn
Kiếp sống nào gánh hết oan khiên!

Trong ánh nắng mặt trời tỏa chiếu
Cõi thương yêu dịu mát an nhàn
Nghìn câu nói chẳng bằng linh diệu
Tiếng chân thường vượt thoát gian nan!

Bao cạm bẫy phũ phàng chua xót
Những đắng cay tủi nhục lọc lừa
Chừa chỗ đứng hoa thơm trái ngọt
Trót đi rồi chẳng sợ nắng mưa!!!

CHUNG RƯỢU BỒ ĐỀ

Phổ nhạc: Phạm Cao Tùng – CD Ngàn Năm Huyền Nhiệm 2011

Trần đời vắng lặng cô liêu
Vườn trong huyền mộng chim kêu buốt người
Vói tay hái nhánh hoa tươi
Vô thường gió thoảng ngậm ngùi mây bay
Đìu hiu sớm tối phân hai
Hồn xưa vang vọng đọa đày nhớ thương
Ni non lạnh giá băng sương
Mây trôi xóa sạch dặm đường ta đi
Trăm năm trước ta là gì?
Nghìn năm sau vẫn gan lì sắc-không
Mặt trời nghiêng tỏa phương đông
Phóng tầm vút mở muôn vòng tử sinh
Tâm không dâng đoá thiêng tình
Ngày về đoàn tụ gia đình vắng ai
Men trần vô khứ, vô lai
Bồ đề chung rượu lai rai nhiệm màu
Thong dong chẳng chút vọng cầu
Vào đây để thấy thâm sâu pháp lành!!!

CHỈ LÀ CÁT BỤI

Thân này chỉ là cát bụi
Vô thường trong cảnh phong ba
Cỏ cây nở hoa hàm tiếu
Đất trời vang tiếng chim ca!

Thân này chỉ là cát bụi
Từ trong thiên giới bay xa
Sát na quang hoà ánh sáng
Cõi lòng hạnh phúc bao la!

Thân này chỉ là cát bụi
Ngập tràn muôn vạn yêu thương
Sát son dường như đá núi
Trao nhau một đoá chân thường!

Thân này chỉ là cát bụi
Từng đi trên đỉnh non cao
Du dương ngọt ngào tiếng hát
Trong nghìn muôn ánh trăng sao!

Thân này chỉ là cát bụi
Bùng khai một đoá tâm liên
Trình nguyên giữa lòng nhân thế
Ta người chỉ một con tim!!!

NGUỒN XƯA

Ta khẩn lạy mùi hương tám hướng
Mong cuộc đời hạnh phúc an hoà
Dâng tất cả thiết tha cao thượng
Để mọi người hát tiếng tâm ca!

Hoa lá rụng nhạt nhoà dương thế
Nhưng không phai tánh thể tuyết vời
Bao sóng gió trùng khơi diễm lệ
Khúc khải hoàn hạnh lạc muôn nơi!

Tôi ngồi xuống lòng không hối hả
Bao thương yêu rộn rã vọng về
Xin từ bỏ nhiều khê vất vả
Thả hồn về hơi ấm hương quê!

Cho những phút vô thường ảo hoá
Ngân nga vang phép lạ nhiệm màu
Khi chấm dứt lo âu điên đảo
Cội nguồn xưa rửa sạch từ lâu!!!

GIỌT MƯA MÀU NHIỆM

Bàn tay này đã từng gieo cánh lạnh lùng
Trái tim đó xóa sạch muôn trùng khổ đau
Ai đã ban trao trái tim cứu thế
Ai dựng xây chân tình yêu thương diễm lệ
Chính con người đã ngăn chặn dòng chảy sông thương
Chính con người đã sáng tác bao cảnh vô thường điêu linh
Ai đến đây để nhìn ánh bình minh
Ai đến đây để cứu khổ ba nghìn đại thiên
Chính em trang trải trăm miền
Chính em thiết lập rừng thiền năm xưa
Chính em sáng tối sớm trưa
Chính em là cả giọt mưa nhiệm màu!!!

NGHE MƯA GIÓ HÁT

Đã bao lần nghe mưa gió hát
Sợi voi đầy hạt nặng từng ngày
Đã bao lần mưa rơi xào xạc
Thương đau ời cát cánh xa bay!

Đã bao lần mưa ngăn muôn lối
Cõi tâm hồng chợt mất hướng về
Đã bao lần bão giông tắm tối
Nơi cô liêu tắm gội đam mê!

Mưa ảo não thê lương đoạt tuyệt
Tiếng thét ngào thê thiết bên cầu
Trời đẫm ướt làm than khôn xiết
Khúc đoạn trường lấp lánh minh châu!

Đã bao lần mưa rơi từng giọt
Khắp dương gian cây lá xoay chiều
Ngày hay tối mưa không dừng lại
Ngại ngừng gì tận tụy thương yêu!

Dẫu mưa nhiều cũng không cách trở
Cỏ hoa kia chớm nở dạt dào
Và thấm đượm chân tình muôn thuở
Chẳng đợi chờ đến phút mai sau!!!

DẤU CHÂN TRÊN CÁT

Có dấu chân mòn trên cát
Gánh bao đau khổ cuộc đời
Có lời trinh nguyên thơm ngát
Thành ngàn tiếng hát trùng khơi!

Có dấu chân mòn trên cát
Gió mưa tan tác tình người
Nụ cười chua cay biến mất
Nhường điều diệu mật vui tươi!

Có dấu chân mòn trên cát
Ngước xem tóc đã bạc màu
Địa vị sang hèn mộng ảo
Thành nguồn suối mát thanh cao!

Có dấu chân mòn trên cát
Sớm trưa man mác hiện về
Lê thê nã nê chấm dứt
Hoa lòng ngát cả tình quê!

Có dấu chân mòn trên cát
Đi trong tịnh lạc Ta bà
Nguy nga ngọc ngà thánh đức
Nào phiền chấp cánh bay xa!!!

LẮNG NGHE

Sáng nay lắng nghe trời đất
Ban bao cung bậc điệu thù
Muôn đời của câu đờc-mắt
Chan hòa điệu thể thiên thu!

Sáng nay lắng nghe chim hót
Y như tiếng nhạc cung đàn
Giọt sương vẫn còn yên ngủ
Mơ màng nở nụ hương lan!

Sáng nay lắng nghe thành-trụ
Ban trao hơi thở dịu dàng
Nhịp tim hòa quang đất đá
Nụ cười chan chứa bình an!

Sáng nay lắng nghe kết trắng
Tung tăng ca hát đầy trời
Gọi mời gió mây mưa nắng
Tháng ngày vững bước vui chơi!

Sáng nay lắng nghe tâm thức
Con tim hùng lực chân thường
Vẫn còn bá niên thiên cổ
Một lòng xông ướp yêu thương!!!

SƯƠNG HUYỀN NHIỆM

Phổ nhạc: Phạm Cao Tùng – CD Ngàn Năm Huyền Nhiệm 2011

Ngoài trời chim hót líu lo
Đón chào buổi sáng như cho nhiệm màu
Nhìn quanh cây cỏ bấy lâu
Sương còn đọng đó bắt cầu ly tan!
Sương không nói với cỏ
Cỏ chẳng thẹn thùng sương
Cỏ sương trao ước hẹn
Về tan tóc vô thường
Không, đó là lý màu của trời đất
Cả nhân sinh vũ trụ bao la
Không ai bảo ai
Khi nghịch lý lúc điều hòa
Không người tác động
Khi đi xa, lúc đến gần chẳng chút kêu ca!
Rồi phút chốc sương lên đường viễn xứ
Để cỏ dại khờ ở lại
Không nói tạ từ
Không phút chia tay
Thoáng nhìn nhỏ giọt bi ai
Trần đời rồi cũng khur lai đôi lần!

Ta hỏi cỏ có đọa đày không nhỉ?
Trả lời: Không, đó là tình lý miên man
Là giọt sương tô đẹp chốn trần gian
Là trái ngọt Cam giá Hồng bàng
Là tạo hóa ngút ngàn thiên cở
Ồ lạ quá
Ta nghe tiếng nói của vạn loài
Trên không trung đại lộ
Từ ánh nhìn trầm tư vô số
Đến dòng suy tưởng muôn kiếp luân hồi
Dòng thời gian trôi nhanh biền biệt
Thoảng vô thường rên xiết về thặng trầm
Ta chợt nghe tiếng gọi cõi viên âm
Đang thỏ thẻ trở về ngàn năm huyền nhiệm!!!

MẠCH NGUỒI TINH KHÔI

Bao thương-ghét đến nay đành hoá kiếp
Tiếng kinh thiêng vơi bớt khúc đoạn trường
Dòng nước mát đầy âm thanh sắc tướng
Nụ cười hiền rúng động vạn tình thương!

Sương diệu giác đã trải đầy nhưng gấm
Gió thanh lương đầy nhẹ áng mây mù
Dù bụi cát vẫn thiên thu hạnh phúc
Cõi tâm hồng trong tận chốn vi vu!

Trong đêm vắng ngắm sương rơi
Nơi nhân thế đoá hoa tươi
Đất trời thiêng liêng ẩn hiện
Bao nhiêu màu nhiệm mỉm cười!

Xin dâng hết những trinh nguyên tự tánh
Cho những ai đi đến chốn Thiên-bồng
Trời nghiêng ngửa vẫn phương đông chiếu sáng
Ánh dương hồng luôn ló dạng chân-không!

Con xin đến nơi hung tàn khói lửa
Mang hương xuân cùng hoa lá tuyệt vời
Rời một thoáng vẫy tay mời tâm bồi
Mỗi vi trần là nguồn mạch tinh khôi!!!

CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC

Chấp tay nguyện xin tất cả
Trăng sao gió mát mây ngàn
 Gian nan trở thành hoa lá
 Sơn hà diễm tuyệt thanh an!

Cỏ hoa âm thầm không nói
 Ban bao vẻ đẹp nhiệm màu
 Dầu cho dòng đời biến đổi
 Cội nguồn vẫn mãi thâm sâu!

Cát bụi trở thành mây gió
 Trăng sao thấp sáng đường về
 Nhiều khê nã phiến bé nhỏ
 Trở thành những hạt pha lê!

Biển khơi chứa đầy sóng nước
 Bồng đầu nổi giận mịt mù
 Trong cõi có-không, hơn-được
 Trở thành nguyện ước thiên thu!

Vũ trụ muôn đời là thế
 Sơn hà vạn kiếp tuyệt vời
 Nhìn đâu cũng là diễm lệ
 Con đường hạnh phúc nơi nơi!!!

TRẦN GIAN DẠO BƯỚC

Tự thuở đến trần gian
Lá hoa kết muôn ngàn
Hư không như tổ rạng
Ngun ngút tình chứa chan!

Từ lúc đến trần gian
Biến nhập khắp ba ngàn
Tuệ tri lòng chiếu sáng
Hùng lực đức thênh thang!

Từ phút ở trần gian
Đốt hương giới chiêm đàn
Đèn thiền tâm tỏ rạng
Mở cửa thành Lạc bang!

Lữ khách dạo trần gian
Qua lại chốn bặt ngàn
Không kêu la ta thán
Nã phiền phải tiêu tan!

Những giây cuối trần gian
Định vị lập Niết bàn
Sen hồng đồng tán thán
Thanh tịnh sạch lấm than!!!

CÁT BỤI

Trần gian đang đau thương
Trầm luân vẫn miên trường
Mịt mù cơn sóng đại
Mãi chảy giọt thê lương!

Có quá nhiều con người bất mãn
Bướng bỉnh, kiêu căng, gặt lờng, gian trá
Chết từng giây vì bản ngã
Đã xói mòn trong tâm thức hơn thua!

Con người đang tranh đua
Con người đang nhuộm lỵ
Màu sắc dị kỳ, đen đúa khó coi
Con người đang tạo ra khí trời oi bức
Con người đang chịu nhiều áp lực
Lửa tham sân đang thiêu đốt tim gan!

Em không oán trách người
Em hằng gieo tình bạn
Chung tay nối nhịp cảm thông
Lấn vào cát bụi sen hồng nở hoa!!!

THIÊN THU

Đi trên đường đời muôn hướng
Đẫn về nơi cõi bình an
Nắng vàng chứa chan hương vị
Tử bi đượm nét mênh mang!

Ta bước giữa tầng không ấy
Rụng rời hai tiếng thời gian
Du hóa thiên đàng, địa ngục
Sao lòng vẫn thấy thênh thang!

Trong áng thơ thiên tâm đức
Tình người chân thực thiêng liêng
Nốt nhạc thăng trầm nhu nhuyễn
Âm thầm trong cõi minh nhiên!

Chiếc lá rơi trên phiến đá
Diệt sinh vẫn đóa tâm hoa
Nơi cõi Ta bà huyễn hóa
Vẫn còn tình nghĩa bao la!

Hoa đóm lưng đời soi bóng
Nụ cười mơ mộng công phu
Khoảnh khắc thiên thu khai phóng
Sát na hóa kiếp phiêu du!!!

VÔ LƯỢNG THÊN THANG

Sương thấm lạnh đất trời ru nhẹ
Gió vi vu đau đớn nhật nhòa
Lò lửa nóng đến hồi mát mẻ
Đá khô cần bỗng chốc đơm hoa!

Bao đời mãi làm thân lữ khách
Cứ trôi lăn vô số luân hồi
Ngồi đây ngắm bèo mây trôi giạt
Ngát hương lòng mát cả tâm tôi!

Thôi đừng nghĩ từ muôn kiếp trước
Chẳng mãi mê xuôi ngược sơn hà
Non nước đã vẹn lời hẹn ước
Đất trời này hát khúc tâm ca!

Nghìn năm nữa mặn mà tiếng nói
Tử sinh kia bời lội ngược dòng
Dù đau khổ vẫn về nguồn cội
Có thẳng trầm mới quý thông dong!

Chim ca hát báo giờ thức dậy
Phiền não xưa chẳng chút buộc ràng
Chờ nắng sớm ra ngoài nương rẫy
Thả hồn vào vô lượng thiên thang!!!

NGỌT NGÀO

Ngắm nhìn chân mây trắng
Ngước xem ngọn cỏ hồng
Trong lòng câu nhất niệm
Bao diên đảo, thông dong!

Hết mưa rồi lại nắng
Hết tối đến ban ngày
Bao đắng cay tủi nhục
Nuôi hạnh phúc tương lai!

Tấc lòng mong thế giới
Chấm dứt nỗi đoạn trường
Bao nhiêu nhưng hư ảo
Hóa thành chôn yêu thương!

Bốn phương không dấy động
Tám hướng vẫn ngọt ngào
Cơn mưa rào thấm ướt
Những hơn-được hư hao!!!

RỘN RÀNG

Khi bước chân vào nhân thế
Nghe sao điểm lệ nhẹ nhàng
Trong nỗi kinh hoàng hoang phế
Đất trời mãi mãi vừng vang!

Muôn ánh trăng vàng tỏa sáng
Mây bay chẳng chút mịt mờ
Niềm mơ khắc sâu trên đá
Tấm lòng bỗng hóa lời thơ!

Thên thang ban ngàn sức sống
Khó khăn tâu khúc khái hoàn
Trần gian lưu hình soi bóng
Tim hồng rúng động thời gian!

Nghiêm trang viết từng trang giấy
Tâm kinh khơi dậy chân tình
Có ánh bình minh nơi đây
Rộn ràng trong tiếng nguyên trinh!!!

DÙ CAY ĐẰNG

Dù cay đắng gian nan cách mấy
Vẫn thấy lòng đượm chất ngọt ngào
Sao không đến trần lao đen tối
Tìm nơi này những ánh trăng sao!

Ngày tháng mãi ra đi không dứt
Nước trăm sông không tựa bến bờ
Giờ đã điếm khó khăn khổ cực
Thành tâm hồn cung bậc câu thơ!

Dù Đông lạnh vẫn không băng giá
Gió theo mây vạn đóa hoa lòng
Trời thiêu đốt hay là bốc cháy
Tháng ngày dài cứ mãi thong dong!

Đầu cành trúc giọt sương lấp lánh
Nét thiên thanh diệu hữu chân thường
Không sắc tướng đủ đầy dung hạnh
Chẳng gọi mời phảng phất muôn phương!

Nguồn tâm thức tỏ tường nhân thế
Thương yêu thêm điếm lệ cuộc đời
Lời đơn giản chứa chan thiện thế
Cõi an bình dâng hiến muôn nơi!!!

ĐƯỜNG XƯA

Con đường xưa trước mặt
Cây thẳng tắp liên hồi
Bao đảo điên oan trái
Giờ lâm lũ đơn côi!

Ánh nến trong đêm tối
Soi sáng giữa cuộc đời
Ai dẫn đường chỉ lối
Cho biển cả trùng khơi!

Não phiền đầy ký ức
Bao thống khổ đọa đày
Con đường vào tâm đức
Là lối thoát tương lai!

Con đường xưa giải thoát
Soi sáng cõi chân thường
Mười phương còn in dấu
Nét đậm của ngàn thương!

Cỏ hoa trên vách núi
Tô điểm chốn bụi hồng
Mệnh mông không buồn tủi
Để cuộc đời thong dong!!!

ĐÁ VẼN ĐƠM HOA

Ngắm xem đất trời mưa nắng
Gió buồn đá phủ rêu phong
Lạ thay những điều mơ ước
Vẫn còn trong cõi mênh mông!

Tiếng chim hát bài cổ tích
Câu ca vang cõi thiên thanh
Âm dương cùng nhau quán quýt
Vô thường hoa nở long lanh!

Cát bụi đến hồi biệt xứ
Dương trần vẫn chút chông gai
Mặc cho nhân gian đa sự
Cõi lòng nào có phôi phai!

Ánh nắng gát gay đầu hạ
Tiếng chuông vẫn mãi ngân nga
Lệ rơi thay lời từ tạ
Bên đồi đá vẫn đơm hoa!!!

CUNG BẠC BAO LA

Khi tỉnh giấc thấy mình mới lạ
Một ngày qua sao thấy đậm đà
Như gió biển thì thâm trong đá
Ánh trăng tàn vời vợi non xa!

Hoa lá cũng nô đùa băng tuyết
Sắc hương kia tinh khiết cuộc đời
Nơi gió thổi cung đàn nhật nguyệt
Tiếng gọi mời tha thiết nơi nơi!

Đêm đông lạnh mưa rơi lả tả
Tái tê thêm buốt giá tâm hồn
Mơ ước những tàn cây bóng lá
Đóa hoa đào từ tạ vô ngôn!

Khi hé nụ đất trời trở nhạt
Tiếng Ca lãng, Khổng tước, Tàn già
Hòa thể tách hát ca như nhất
Hồn độn thành cung bạc bao la!!!

VĂN CÒN

Về đây hình soi bóng
Để thấy cuộc trần hồng
Nhánh trúc lồng sương gió
Tiễn vô thường qua sông!

Người xưa đâu chẳng thấy
Chỉ gặp đóa hoa lòng
Dòng Tào Khê tuôn chảy
Nước ngọt ngào chân không!

Nghìn mây trên đỉnh núi
Đón vô lượng an nhàn
Thời gian chưa tàn lụi
Trước mắt thật thênh thang!

Hàng dương nhìn liễu rủ
Mím nụ đóa chân thường
Đường đi lên Diệu Hữu
Cũng chính là Tây Phương!

Dù cách xa muôn dặm
Vẫn thấy đậm nghĩa tình
Nơi âm thanh sắc tướng
Còn một ánh quang minh!!!

MẶC CHO SÓNG ĐỜI...

Gặp nhau để rồi nhớ lại
Tháng ngày ý hợp tâm đầu
Chốn tổ xa xưa thân ái
Chùa làng tình nghĩa thâm sâu!

Có người bỏ nơi phố thị
Lợi danh rục rỡ sắc màu
Thế quyền có ngày biến đổi
Rã rời trong cảnh thương đau!

Nắng lửa mưa tuôn lầy lội
Miễn sao đạo nghĩa vuông tròn
Cùng nhau bón phân tưới nước
Đến ngày hoa trái thơm ngon!

Sáng sớm an vui với đạo
Xé chiều dâng cả tâm hồng
Mặc cho sóng đời chao đảo
Hẹn ngày cất bước thông dong!

Sống với vô thường tan hợp
Kỳ cùng vũ trụ đêm ngày
Bèo dạt bập bênh lớp lớp
Thế tình như áng mây bay!!!

NGỪNG TRÔI LĂN

Ngồi đây nhìn sương khói
Hứng giọt nước vô thường
Pha thêm trà tâm bối
Đề cuộc đời thêm hương!

Vườn cây xanh cõi mộng
Tiếng ru giữa trần hồng
Nào phiền thôi nhẹ gánh
Xin trả về hư không!

Đất trời vang khúc hát
Cây lá cũng đệm đàn
Những lầm than biến mất
Ôi diệu mật thiên thang!

Ngồi đây nghe chim hót
Bỗng nhớ một đường về
Tiếng thiêng tình muôn thưở
Sáng ngời ánh pha lê!

Ngoài hiên cơn gió thổi
Bao triệu kiếp luân hồi
Cuộc lãng du chìm nổi
Đến lúc ngừng lăn trôi!!!

MỤC LỤC

LỜI VÀO THI TẬP.....	2
MƯƠI PHƯƠNG HƠI THỞ.....	5
ÁNH NGUYÊN SIÊU.....	6
CỐI VÔ BIÊN NÀY.....	7
LÓNG LÁNH THIÊN THU.....	8
CÁT VÀNG RA BÔNG.....	9
NHỮNG ĐÓA HOA BỒ TÁT.....	10
TỪ THUỞ NGUYÊN SINH.....	11
TA LÀ AI.....	12
VÌ SAO CÓ ĐỨC PHẬT?.....	14
BAN TRAO.....	15
NGẮM ẢNH TRĂNG RẪM.....	16
GẶM NHẮM THƯƠNG ĐAU.....	17
VẪN MỘT TÂM NÀY.....	18
HÔN CỐI CHÂN KHÔNG.....	19
ĐỀ LẠI.....	20
TIẾNG NGUYỆN CẦU.....	21
CHẲNG SỢ NẮNG MƯA.....	22
CHUNG RƯỢU BỒ ĐỀ.....	23
CHỈ LÀ CÁT BỤI.....	24
NGUỒN XỬA.....	25
GIỌT MƯA MÀU NHIỆM.....	26
NGHE MƯA GIÓ HÁT.....	27
DẤU CHÂN TRÊN CÁT.....	28
LẮNG NGHE.....	29
SƯƠNG HUỖN NHIỆM.....	30
MẠCH NGƯỜI TINH KHÔI.....	32
CƠN ĐƯỜNG HẠNH PHÚC.....	33
TRẦN GIAN ĐẠO BƯỚC.....	34
CÁT BỤI.....	35
THIÊN THU.....	36
VÔ LƯỢNG THÊN THANG.....	37
NGỌT NGÀO.....	38
RỘN RÀNG.....	39

DÙ CAY ĐẰNG	40
ĐƯỜNG XƯA	41
ĐÁ VẼN ĐƠM HOA.....	42
CUNG BẠC BAO LA	43
VẼN CÒN.....	44
MẶC CHO SÓNG ĐỜI.....	45
NGỪNG TRÔI LĂN	46